

ERVARING TE KOOP

ALS WAT JE MEEMAAKT TOT EEN EIGEN BEDRIJF LEIDT

De carrière van freelance journalist Denise Hilhorst nam een verrassende wending toen haar kinderwens niet meteen uitkwam. Ze ontpopte zich tot de uitgever van een magazine voor vrouwen met vruchtbaarheidsproblemen. En Denise ontdekte dat ze niet de enige moeder is, die vanuit haar eigen ervaring rondom een kinderwens een nieuw initiatief of bedrijf start.

Als je moeder wordt, zijn er talloze magazines die je kunt verslinden, maar toen ik zelf een aantal jaar geleden met vruchtbaarheidsproblemen worstelde, lag er geen enkel blad voor mij in de winkel. Maar hé, ik was journalist, dus kon ik daar niet iets aan doen? Eerst schreef ik maar eens een boek: *Open zenuw*, over omgaan met je omgeving bij vruchtbaarheidsproblemen. Toch bleef het gevoel knagen dat er ook een magazine moest komen. Zes jaar na de geboorte van mijn tweeling (via IVF) was het jaarlijkse magazine *Uitgerekend* Jij een feit. Ineens was ik de uitgever en hoofdredacteur van een blad, terwijl ik zoiets nog nooit eerder had gedaan. En toch voelde het heel vertrouwd, want als ervaringsdeskundige weet ik precies wat deze vrouwen bezighoudt, dus waarover zij graag willen lezen.

ZENDINGSDRANG

In mijn werk als journalist kom ik meer vrouwen tegen die van hun eigen erva-

ring rondom hun kinderwens hun werk maakten. Barbara Lammerts van Bueren bijvoorbeeld. Zij werd bewust alleenstaand moeder van twee dochters en begeleidt nu vrouwen die ook het alleenstaand moederschap overwegen. Barbara: "Rond mijn dertigste zag ik mijn twee beste vriendinnen trouwen en kinderen krijgen. Ineens realiseerde ik me: mijn leven loopt anders dan ik had gedacht. Het idee om alleen een kind te krijgen nestelde zich langzaam maar zeker in mijn hoofd. Veel informatie was er in die tijd nog niet, het was best een eenzame weg." Het moederschap heeft Barbara rust gebracht; haar grootste verlangen was vervuld. "Via via werd ik wel eens benaderd door vrouwen die wilden weten hoe ik het gedaan had. Daar had ik lol in en ik merkte dat ik graag uit wilde dragen: dit is een optie om te overwegen! Gekscherend noemde ik het wel eens zendingsdrang."

Toen haar baan als communicatiemedewerker ophield, volgde Barbara een

opleiding en begon ze voor zichzelf als loopbaancoach. "Zinvol werk, maar het liefste wilde ik iets doen met de kinderwens van alleenstaande vrouwen. Ik besloot een workshop te organiseren voor vrouwen die het alleenstaand moederschap overwogen. Dat werd een succes en er volgden er veel meer. Ook begeleidde ik vrouwen individueel. Ik raakte steeds meer geïnspireerd en ging me nóg meer in het onderwerp verdiepen. Mijn inhoudelijke kennis werd steeds groter, wat mij hielp bij het stellen van de juiste vragen. Ook schreef ik het boek *Geen partner, wel een kinderwens*." De vrouwen die bij Barbara komen, zeggen vaak: 'Jij weet waar het over gaat.' "Dat ervaar ik zelf ook als enorm motiverend in mijn werk, maar ik vertel niemand dat ze het net zo moet doen als ik. Elke vrouw moet haar eigen keuze maken; er is namelijk maar één juiste keuze, en dat is de keuze die bij jou past."

EIGEN ERVARING INZETTEN

Ook Sara Coster was een single met een kinderwens, maar zij ging een andere weg dan Barbara. Samen met een homostel kreeg ze in een co-ouderschapconstructie twee zoons. "Ik wilde een vader voor mijn kinderen, één die ook mee opvoedt. Een heteroman kwam wat mij betreft niet in aanmerking, want wat zou er gebeuren als hij ooit nog iemand zou ontmoeten en met haar een gezin wilde

ERVARING TE KOOP

stichten? Uiteindelijk vond ik de oplossing: een homostel met een kindwens.” Sara werkte in de ICT, maar helpt nu als kindwenscoach singles (vrouwen én mannen, ongeacht hun seksuele geaardheid), homostellen en lesbische stellen die een kindwens of een gezin hebben en daar vragen over hebben. “Ik was zelf jaren geleden een pionier op dit vlak en ik hield in die tijd een dagboekje bij met het idee: wie weet schrijf ik er nog eens een boek over. Toen ik merkte dat veel mensen heel graag mijn verhaal wilden horen, heb ik het boek *De wens en de vaders* geschreven.” Naar aanleiding van haar boek kreeg Sara zo veel vragen, dat ze elke dag wel iemand op de bank of aan de telefoon had. “En iedereen gaf me maar dozen chocolade of flessen wijn als bedankje. Nu drink ik niet en was ik al snel drie kilo aangekomen, en toen dacht ik: zou ik het durven? Mijn baan opzeggen, geld ervoor vragen en ook nog een tweede boek schrijven. Ik heb gezondheidskunde en psychologie gestudeerd en ik ben afdelingsmanager geweest. Dus ik had al veel gesprekservaring.” Net als Barbara adviseert Sara mensen niet. “Ik geef ze informatie en stel ze heel veel vragen, waardoor ze zelf dingen helder krijgen. Mijn eigen ervaring kan ik daarbij heel goed inzetten, want omdat mijn kinderen al ouder zijn (8 en 10), kan ik verder kijken dan alleen de babyfase. Als je kind op de middelbare school zit, ben je nog steeds

aan het co-ouderen, dat vergeten mensen nog wel eens.”

MEERWAARDE

Sara stipt nog even aan dat het moederschap - hoe gewenst het ook is - je toch behoorlijk kan overvallen. En dat is het precies het vlak waarop Renske Tjoelker zich begeeft. Zij was al tien jaar personeelsfunctionaris toen ze in 2007 zwanger raakte van haar oudste dochter. Haar baby wilde niet drinken en kwam vaak in het ziekenhuis terecht. “Ze móest drinken, dat lukte niet en ik wist niet wat er met haar aan de hand was.” Renske raakte overspannen van de situatie en raakte door een reorganisatie ook nog eens haar baan kwijt. De psychologen die ze opzocht, konden haar niet helpen. “Eigenlijk zocht ik iemand die expertise had op het vlak van moeders die het zwaar hebben. Die vond ik niet.” Acht maanden na de geboorte van haar dochter vond Renske eindelijk de juiste coach. “Ik kwam er weer bovenop en mijn dochter gelukkig ook. Mijn coach stimuleerde mij om iets te doen met de groei die ik zelf had doorgemaakt. Dat idee sprak me aan; want ik wilde altijd graag coach worden, maar ik vond dat ik nog onvoldoende levenservaring had. Die had ik nu wél. Bovendien zat ik ook nog eens zonder werk.” Renske volgde een coachopleiding en richtte haar praktijk ‘Mamas-coach’ op, voor vrouwen die meer willen genieten van hun zwangerschap of moeder-

schap, in welke situatie ze ook zitten. “Veel vrouwen die in mijn praktijk komen, leven heel erg vanuit hun hoofd. Ik leer ze meer voelen en daaraan toe te geven. Maar ook: weer leuke dingen doen, de lat wat lager leggen, de werkelijkheid meer accepteren en hulp vragen. Dat zijn dingen die veel vrouwen lastig vinden en daar kun je je ongelukkig door gaan voelen.” Renske denkt dat wat zij zelf heeft meegemaakt haar coaching meerwaarde geeft. “Veel vrouwen ervaren onbegrip uit hun omgeving als ze niet onverdeeld gelukkig zijn met het moederschap. Daar heerst nog een groot taboe op. Het voelt als mijn roeping om hen te helpen.” En een boek lijkt erbij te horen, want net als Barbara, Sara en ikzelf schreef ook Renske een boek - met de veelzeggende titel *Hoezo roze wolk?!*, om haar ervaring en die van andere vrouwen vast te leggen. Renske: “Ik vond zelf alleen maar boeken over een postnatale depressie, of van die ‘hilarische’ boeken over de minder leuke kanten van het moederschap. Daarom schreef ik zelf maar het boek dat ik had gemist.” ✨

Meer informatie vind je op
uitgerekendjij.nl (Denise)
alleenmetkinderwens.nl (Barbara)
kinderwenscoach.nl (Sara)
mamas-coach.nl (Renske)
